

Sprawiedliwość po polsku Zabili i nie ponieśli kary

Śmierć Pyjasa

7 maja 1977 r. w tajemniczych okolicznościach zmarł Stanisław Pyjas, student filologii polskiej i filozofii na Uniwersytecie Jagiellońskim, działacz opozycyjny, współpracownik Komitetu Obrony Robotników. Ciało zostało znalezione rankiem 7 maja 1977 r. w bramie kamienicy przy ul. Szewskiej 7 w Krakowie. Według środowisk opozycyjnych śmierć studenta była skutkiem pobicia, dokonanego przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa. Władze twierdziły, iż spadł ze schodów.

Pogrzeb Pyjasa odbył się 10 maja 1977 r. w Gilowicach. Jego śmierć na kilka dni przed juwenaliami wstrząsnęła środowiskiem akademickim Krakowa i Polski. Doszło do masowych demonstracji studenckich, wzywano do bojkotu juwenaliów, a 15 maja 1977 r. powołano Studencki Komitet Solidarności, który stał się wówczas główną inicjatywą opozycyjną Krakowa.

Wciąż nie wyjaśniono dokładnie, jak zginął Stanisław Pyjas. Postanowieniem prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego z dnia 21 września 2006 r. za wybitne zasługi dla niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej, za działalność na rzecz przemian demokratycznych w kraju został pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Śmierć Przemyska

14 maja 1983 w szpitalu zmarł 19-letni maturzysta Grzegorz Przymek, pobity dwa dni wcześniej przez funkcjonariuszy MO w komisariacie

przy ul. Jezuickiej na Starym Mieście w Warszawie.

12 maja 1983 Grzegorz Przymek wraz z kolegami świętował maturę. Z Placu Zamkowego, gdzie został zatrzymany przez milicję został odwieziony na komisariat MO. Tam brutalnie go bito. Wezwana przez milicję karetka odwiezła go do Pogotowia Ratunkowego, gdzie nie stwierdzono większych urazów.

Dzięki matce Przymek został zabrany do szpitala. Stwierdzono ciężkie urazy jamy brzusznej. Mimo przeprowadzonej operacji Grzegorz zmarł. Pogrzeb na Powązkach zgromadził tysiące ludzi. Był pierwszą, od czasu wprowadzenia stanu wojennego, tak wielką manifestacją przeciwko władzy komunistycznej i brutalności milicji.

Śledztwo przeciwko winnym śmierci Grzegorza Przemyska od początku prowadzone tak, by nie wykazać jakiegokolwiek winy funkcjonariuszy MO. Obciążano nią sanitariuszy i lekarzy z pogotowia. Proces, który zakończył się w lipcu 1984 roku był wyreżyserowany. Sprawa śmiertelnego pobicia Grzegorza Przemyska wróciła do sądów po 1989 roku. Jedynym skazanym był oficer dyżurny komisariatu – do tej pory unika kary z powodów zdrowotnych. Zarzuty usłyszeli również zomowiec i funkcjonariusz z Komendy Głównej MO, ale decyzjami sądów wyższych instancji zostali uniewinnieni.

W lipcu 2010 roku Sąd Najwyższy uznał za przedawnione śmiertelne pobicie Przemyska. I podkreślił, że sprawa śmiertelnego pobicia Grzegorza Przemyska jest porażką polskiego wymiaru sprawiedliwości.

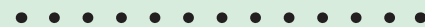
Straż przy grobie patrona „Solidarności”

17-18 maja 2018 r. straż przy grobie bł. ks. Jerzego pełnili przedstawiciele Oddziału Regionu Rzeszowskiego – członkowie NSZZ Solidarność Organika – Sarzyna w Nowej Sarzynie. Byli to pracownicy „NS Automatyka” oraz emeryci – członkowie NSZZ Solidarność w Nowej Sarzynie w składzie: (stoją od lewej) Krystyna Paluch, Franciszek Strojek, Stanisław Tudryn, Julian Strojek, Stanisław Krauz, Tomasz Tudryn, oraz pan Józef Szczepaniak, warszawski weteran straży przy grobie ks. Jerzego.

26-27 kwietnia 2018 roku straż przy grobie bł. ks. Jerzego Popiełuszki na Żoliborzu pełniło 6 przedstawicieli „Solidarności” PKS w Rzeszowie: Władysław Kłoda, Ryszard Kusz, Dorota Wołowicz, Zofia Soboń, Stanisław Soboń, Zbigniew Opoń.

Małgorzacie GAĞOROWSKIEJ
wyrazy szczerzego współczucia z powodu śmierci Męża składają koleżanki i koledzy z „Solidarności” Organizacji Międzyzakładowej Oświaty i Wychowania w Strzyżowie

<http://Polska1918-89.pl>

Pogrzeb Grzegorza Przemyska zgromadził tysiące ludzi

Wydawca: Region Rzeszowski NSZZ „Solidarność”, ul. Matuszczaka 14, 35-083 Rzeszów, www.solidarnosc.rzeszow.org.pl
Redakcja (teksty i skład graficzny): Monika Lubowicz, tel. 17 850 14 42,
e-mail: serwis.rzesz@solidarnosc.org.pl Zdjęcia: Andrzej Płocica oraz archiwa ZR.